

334. Paa Søndag Aften kommer hun.

Allegretto grazioso.

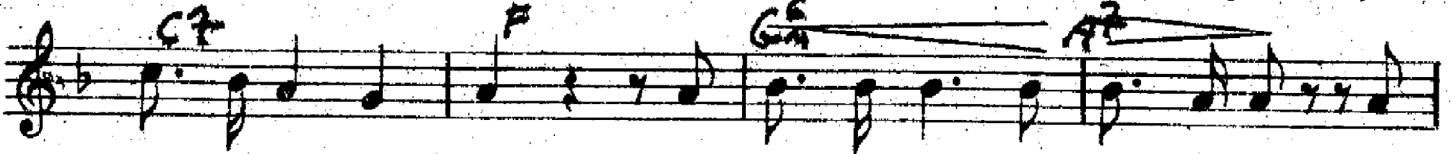
Julius Steenberg.

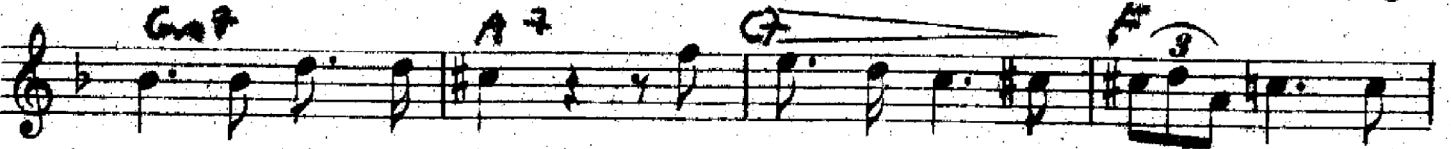
1. Paa Søn - dag Af - ten kom - mer hun til

Dan - sengan - ske vist, da skal en kort, men sa - lig Stund, er -

stat - te man - gen trist. Er U - gens Slid, end nok saa slemt, og

fulgt af Vrøvl og Had, paa Søn - dag Af - ten alt er glemt, og

jeg er ki - ste - glad, og jeg er ki - ste - glad.

2.

Vor By har kønne Piger nok,
som gerne danse vil,
men der er i den hele Flok
kun een, min Hu staar til.
De andre ved, de kønne er,
hun ene ved det ej;
paa Søndag Aften vælges der,
og hende vælger jeg.

3.

Saa flyve vi med frydfuldt Sind
af Sted i Dansens Ring;
jeg ser i hendes Øjne ind,
men ellers ingenting.
De andres Skæmt mig rører ej,
jeg ænser ej, de ler,
paa Søndag Aften danser jeg
bestemt med ingen fler.

4.

Og naar saa Dansen er forbi,
vi sky de andres Fjed
og følges ad en ensom Sti,
langs Møllebyggens Bred.
Kun Himlens Stjerner paa os se,
og Bølgen lytter stil!
Paa Søndag Aften, ja maaske,
hvis jeg faar Mod dertil.

C. Floug.